

Nr 108

Av herr **Larsson, Thorsten, m. fl.**, angående viss sparpremie vid bosättningslån.

Statens bosättningslånefond har under de gångna åren anlåtats av ett ganska stort antal hembildande unga människor. För erhållande av dessa lån gäller enligt Kungl. Maj:ts kungörelse 1953: 330 bl. a. att de lånesökande skall ha gjort sig kända för skötsamhet och ekonomisk förtänksamhet samt i den mån betingelser härför förelegat ådagalagt sparvilja.

En av de beviljande organens svårigheter härvidlag är bedömningen av de ungas ekonomiska förtänksamhet. I den utredning som föregick Kungl. Maj:ts proposition 1953: 53 talar man även om denna svårighet. Vissa problem har även uppstått med en del av låneklienteletts sätt att sköta amorteringen av lånen.

Staten bör tillvarataga alla möjligheter att befrämja sparviljan hos de unga. Vi vill därför föreslå, att en dylik premiering av den påvisbara sparviljan införes i reglerna för dessa låns utbetalande på exempelvis följande sätt: Därest de lånesökande gjort ett kontinuerligt sparande och kan visa sparkonto på ett belopp av 1 000 kronor eller mera ger detta rätt till ett dubbelt så stort lånebelopp med 2 procents räntebefrielse. Lånebeloppet bör dock maximeras till 3 000 kronor. Vid en sådan stipulering, som här föreslås, ger man en premiering av sparviljan. Samtidigt utgör detta en vägledning för bedömningen av en ekonomisk förtänksamhet, vilken i sig själv är en garant för lånets återbetalning.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att lånesökande till bosättningslån, som kan uppvisa sparkonto på lägst 1 000 kronor, uppkommet genom kontinuerligt sparande, erhåller sparpremie i form av 2 procents räntebefrielse för ett lånebelopp, som är dubbelt så stort som det sparade beloppet, dock högst 3 000 kronor;

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 27 januari 1959

Thorsten Larsson

Sven E. Sundin

Bertil Jonasson

Nils-Eric Gustafsson

i Byske